

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Gafton

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Bulgac, Gr. Dașchevici și S. Gîrbu

Î N C H E I E R E

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General la Poliției, prin intermediul reprezentantului Teleba Serghei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gabura Liliana împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea refuzului privind achitarea indemnizației, anularea ordinului cu privire la acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului, achitarea indemnizației pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 februarie 2017, prin care acțiunea a fost admisă parțial

c o n s t a t ă :

La 16 august 2016 Gabura Liliana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție cu privire la anularea refuzului privind achitarea indemnizației, anularea ordinului cu privire la acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului, achitarea indemnizației pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Gabura Liliana a indicat că activează în funcția de inspector superior al Secției monitorizare și informare a Centrului unic de monitorizare și coordonare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, fiind numită prin ordinul Inspectoratului General de Poliție nr. 359 ef din 28 mai 2015.

La 16 septembrie 2013 prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 374 ef. din 13 septembrie 2013 i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului Gabura Lilian, iar la 09 aprilie 2015, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 217 din 10 aprilie 2015 a reluat activitatea.

A concretizat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 894 din 22 decembrie 2015 i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului Gabura Bogdan de la 18 decembrie 2015 până la 11 octombrie 2018.

A mai menționat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 374 ef. din 13 septembrie 2013 i-a fost stabilită, calculată și achitată lunar indemnizația pentru concediul parțial plătit.

Totodată, a mai evidențiat că prin ordinul nr. 217 din 10 aprilie 2015 la reluarea activității i-a fost suspendată plata indemnizației stabilită la 16 septembrie 2013 pentru copilul Gabura Lilian.

A mai indicat că deși de la 09 aprilie 2015 a reluat activitatea în muncă, fapt care a generat suspendarea plății indemnizației pentru copilul Gabura Lilian, la 18 decembrie 2015 i s-a acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului Gabura Bogdan.

Consideră că prin emiterea ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 894 ef. din 22 decembrie 2015 a încetat cauza suspendării plății indemnizației pentru creșterea copilului Gabura Lilian, din care considerente urmează a fi reluată plata indemnizației respective.

A înaintat pârâtului cerere, prin care a solicitat reluarea plății indemnizației pentru creșterea copilului Gabura Lilian de la 18 decembrie 2015 până la atingerea vârstei de 3 ani.

În pofida acestui fapt, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 313 ef. din 27 mai 2016, prin care i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului Gabura Lilian de la 31 mai 2016 până la 28 iunie 2016.

A mai relevat că i-a fost acordat concediul pentru îngrijirea copilului în cadrul concediului pentru îngrijirea copilului, deși urma să fie emis doar act de reluare a plății indemnizației pentru creșterea copilului Gabura Lilian de la 18 decembrie 2015 până la atingerea vârstei de 3 ani.

A concretizat că a adresat pârâtului cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 313 ef. din 27 mai 2016 de acordare a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului Gabura Lilian de la 31 mai 2016 până la 28 iunie 2016 și emiterea unui alt ordin, prin care să fie reluată plata achitării indemnizației pentru creșterea copilului Gabura Lilian de la 18 decembrie 2015 până la atingerea vârstei de 3 ani, însă prin răspunsul nr. 34/3-G -192/16 din 13 iulie 2016 cererea a fost respinsă, fiind informată să se adreseze în instanța de judecată.

Gabura Liliana cere anularea refuzului Inspectoratului General de Poliție nr. 34/3-G-192/16 din 13 iulie 2016 privind achitarea indemnizației pentru perioada de la 18 decembrie 2015 – 28 iunie 2016; anularea ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 313 ef. din 27 mai 2016, prin care i s-a acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului Gabura Lilian de la 31 mai 2016 până la 28 iunie 2016; obligarea Inspectoratului General al Poliției să-i achite indemnizația pentru creșterea copilului Gabura Lilian de la 18 decembrie 2015 până la 28 iunie 2016 și încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică (f.d.5-6).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 februarie 2017 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Gabura Liliana.

S-a anulat ca fiind ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-G-192/16 din 13 iulie 2016 privind achitarea indemnizației pentru perioada de la 18 decembrie 2015 până la 28 iunie 2016.

S-a anulat parțial ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 313 ef. din 27 mai 2016 în partea acordării concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului Gabura Lilian, d.n. 18.12.2015, începând cu 31.05.2016.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să-i achite indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru creșterea copilului Gabura Lilian, d.n. 18 decembrie 2015, începând cu 18 decembrie 2015 până la 28 iunie 2016 (f.d. 46a, 50-52).

La 13 februarie 2017 Teleba Serghei, împuternicit prin procura din 02 ianuarie 2017 să reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 49), a declarat în interesele Inspectoratul General al Poliției apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 02 februarie

2017 (f.d. 48), iar la 07 septembrie 2017 a depus apel motivat împotriva aceleași hotărâri (f.d. 61-65).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 12 octombrie 2017 a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 02 februarie 2017 (f.d. 77-85).

În motivarea soluțiilor instanțele de judecată au indicat că conform pct. 7 alin. (2) lit. b) și pct. 24 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 octombrie 2002, indemnizația lunară pentru creșterea/îngrijirea copilului se stabilește: cu condiția că a fost solicitată în termen de 12 luni de la nașterea copilului. În cazul în care indemnizația respectivă a fost solicitată mai târziu de termenul indicat, aceasta se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei adresării cu condiția că a fost solicitată în termen de 3 ani – în cazul persoanelor asigurate și în termen de 1,5/2 ani – în cazul persoanelor neasigurate, de la data nașterii copilului. La apariția circumstanțelor care ar avea ca urmare anularea sau reluarea dreptului la stabilirea și plata indemnizației (adoptia copilului, decesul copilului, decesul beneficiarului), plata indemnizației încetează sau este reluată din luna următoare celei în care au apărut condițiile respective.

Instanțele de judecată au mai reținut că circumstanțele pentru reluarea plății indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani și anume Gabura Lilian au apărut la 18 decembrie 2015, când Lilianeii Gabura i s-a acordat concediul parțial plătit pentru copilul Gabura Bogdan, iar cererea a fost depusă în interiorul termenului de 12 luni de la apariția circumstanțelor reluării plății indemnizației.

Au mai reținut că cererea de chemare în judecată a fost depusă la 16 august 2016, iar răspunsul Inspectoratului General al Poliției este din 13 iulie 2016, însă pârâtul/apelant nu a probat faptul că a înmănat Lilianeii Gabura la 13 iulie 2016 acest răspuns sau că acesta a fost expediat prin trimitere poștală reclamantei/intimatei.

La 24 ianuarie 2018 reprezentantul Teleba Serghei a declarat în interesele Inspectoratului General al Poliției recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție și ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs Teleba Serghei a indicat că Gabura Liliana a confirmat că a primit răspunsul Inspectoratului General al Poliției la 13 iulie 2016, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la 16 august 2016, cu omiterea termenului de prescripție.

Consideră că intimata urma să prezinte probe cu privire la data recepționării răspunsului la cererea prealabilă, iar instanțele de judecată urmau să verifice dacă Gabura Liliana a depus cererea de chemare în judecată în interiorul termenului de prescripție.

Momentul apariției condițiilor pentru reluarea plății indemnizației pentru îngrijirea copilului se consideră momentul în care intimatei i s-a acordat concediul parțial plătit pentru copilul Gabura Lilian și nu Gabura Bogdan, deoarece este necesar de a face distincție dintre două concedii diferite pentru îngrijirea copilului, cu două perioade diferite separate pentru fiecare copil separat.

Consideră că Gabura Liliana urma să solicite concediul pentru îngrijirea copilului prin raportul depus la 16 decembrie 2015 cu includerea ambilor copii, ceea ce nu a făcut.

A concretizat că Gabura Liliana a beneficiat de indemnizație pentru concediul pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani în perioada de la 31 martie 2016 până la 28 iunie 2016, însă instanțele de judecată nu au luat în considerare acest fapt, obligând recurentul la plata indemnizației pentru îngrijirea copilului în perioada de la 18 decembrie 2015 până la 28 iunie 2016, inclusiv pentru perioada deja calculată și achitată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 19 februarie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copieii respective.

Prin referința depusă la 19 martie 2018 Gabura Liliana a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de reprezentantul Teleba Serghei în interesele Inspectoratului General al Poliției în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Gabura Liliana, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 15 noiembrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției copia deciziei din 12 octombrie 2017 (f.d. 86) și având în vedere că la materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma data recepționării copieii deciziei instanței de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Teleba Serghei în interesele Inspectoratului General al Poliției la 24 ianuarie 2018, ca fiind depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de reprezentantul Teleba Serghei, împuternicit prin procura din 02 ianuarie 2018 să reprezinte interesele Inspectoratului General al Poliției în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 96), astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a

admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de reprezentantul Teleba Serghei este întemeiată, în drept, pe temeiurile prevăzute de art. 432 Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, reprezentantul Teleba Serghei a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de reprezentantul Teleba Serghei în interesele Inspectoratului General al Poliției în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Teleba Serghei în interesele Inspectoratului General al Poliției se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton